TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2013 m. liepos 11 d.*

„Teisės aktų derinimas — Intelektinė nuosavybė — Autorių teisės ir gretutinės teisės — Išimtinė atgaminimo teisė — Direktyva 2001/29/EB — 5 straipsnio 2 dalies b punktas — Teisinga kompensacija — Mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirto finansuoti kompensaciją, taikymas nedarant skirtumo, bet su galima teise jį susigrąžinti — Dalies gautų pajamų suteikimas teisės turėtojams ir dalies — socialinėms ir kultūros įstaigoms — Dvigubas mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui mokėjimas tarpvalstybinio sandorio atveju“

Byloje C-521/11

dėl *Oberster Gerichtshof* (Austrija) 2011 m. rugsėjo 20 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. spalio 12 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Amazon.com International Sales Inc.,

Amazon EU Sàrl,

Amazon.de GmbH,

Amazon.com GmbH, likviduojama bendrovė,

Amazon Logistik GmbH

prieš

Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkė R. Silva de Lapuerta (pranešėja), teisėjai G. Arestis, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev ir J. L. da Cruz Vilaça,

generalinis advokatas P. Mengozzi,

posėdžio sekretorius K. Malacek, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. gruodžio 6 d. posėdžiui,

* Proceso kalba: vokiečių.

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Amazon.com International Sales Inc.*, *Amazon EU Sàrl*, *Amazon.de GmbH*, *Amazon.com GmbH* ir *Amazon Logistik GmbH*, atstovaujamų *Rechtsanwälte* G. Kucsko ir U. Börger bei advokato B. Van Asbroeck,

— *Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH*, atstovaujamos *Rechtsanwalt* M. Walter ir U. Sedlaczek,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos A. Posch,

— Prancūzijos vyriausybės, atstovaujamos G. de Bergues ir S. Menez,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos B. Majczyna, M. Szpunar ir M. Drwięcki,

— Suomijos vyriausybės, atstovaujamos M. Pere,

— Europos Komisijos, atstovaujamos J. Samnadda ir F. Bulst,

susipažinęs su 2013 m. kovo 7 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo (OL L 167, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230) 5 straipsnio 2 dalies b punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą *Amazon.com International Sales Inc.*, *Amazon EU Sàrl*, *Amazon.de GmbH*, likviduojamos bendrovės *Amazon.com GmbH* ir *Amazon Logistik GmbH* (toliau kartu – *Amazon*) prieš *Austro-Mechana Gesellschaft zur Wahrnehmung mechanisch-musikalischer Urheberrechte Gesellschaft mbH* (toliau – *Austro-Mechana*) dėl šios prašymo pagal Austrijos teisės aktus sumokėti atlyginimą už įrašymo laikmenų pateikimą į apyvartą.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3 Pagal Direktyvos 2001/29 10, 11 ir 35 konstatuojamąsias dalis:

„(10) Kad autoriai ar atlikėjai galėtų tęsti savo kūrybinį ir meninį darbą, už savo darbo naudojimą jie turi gauti teisingą atlyginimą; jį turi gauti ir prodiuseriai, kad galėtų finansuoti šį darbą. Investicijos, kurių reikia tokiems produktams, kaip fonogramos, filmai ar daugialypės terpės kūriniai sukurti ir užsakomosioms paslaugoms (*on demand*) tiekti [teikti], yra didelės. Tinkama teisinė intelektinės nuosavybės teisių apsauga yra būtina, kad būtų galima garantuoti galimybes gauti tokį atlyginimą ir patenkinamą investicijų grąžą.

(11) Griežta, veiksminga autorių teisių ir gretutinių teisių apsaugos sistema yra vienas iš pagrindinių būdų užtikrinti, kad Europos kultūra gautų būtinų lėšų kūrybai ir gamybai, o meno kūrėjai ir atlikėjai išlaikytų nepriklausomumą ir orumą.

<...>

(35) Taikant tam tikras išimtis ar apribojimus teisių turėtojai turėtų gauti teisingą atlyginimą, kad jiems būtų deramai kompensuota už naudojimąsi jų saugomais kūriniais ar kitais objektais. Nustatant tokio atlyginimo formą, išsamią tvarką ir galimą dydį kiekvienu atveju turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes. Įvertinant šias aplinkybes vertingas kriterijus būtų iš to kylanti galima žala teisių turėtojams. Tais atvejais, kai teisių turėtojai kokia nors kita forma jau yra gavę atlyginimą, pvz., licencinio mokesčio dalį, galima netaikyti jokio specialaus ar atskiro mokėjimo. Nustatant tinkamos kompensacijos dydį turėtų būti atsižvelgiama į šioje direktyvoje nurodytų techninės apsaugos priemonių naudojimo laipsnį. Tam tikrose situacijose, kai žala teisių turėtojui yra minimali, gali nebūti ir jokio įsipareigojimo dėl atlyginimo.“

4 Direktyvos 2 straipsnyje nurodyta:

„Valstybės narės nustato išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba iš dalies:

a) autoriams – savo kūrinius;

b) atlikėjams – savo atlikimo įrašus;

c) fonogramų gamintojams – savo fonogramas;

d) filmų pirmojo įrašo gamintojams – jų filmų originalus ir kopijas;

e) transliuojančiosioms organizacijoms – savo transliacijų įrašus, nepaisant to, ar tos transliacijos perduotos laidais ar eteriu, įskaitant kabelinį ar palydovinį perdavimą.“

5 Šios direktyvos 5 straipsnio „Išimtys ir apribojimai“ 2 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės 2 straipsnyje nustatytai atgaminimo teisei gali nustatyti išimtis arba apribojimus šiais atvejais:

<...>

b) kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kurioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų, su sąlyga, kad teisių turėtojai gautų teisingą kompensaciją, priklausomą nuo 6 straipsnyje nurodytų techninių apsaugos priemonių taikymo ar netaikymo atitinkamam kūriniui ar objektui;

<...>“

Austrijos teisė

6 1936 m. balandžio 9 d. Autorių teisių įstatymo (*Urheberrechtsgesetz*) (*BGBl.* 111/1936), iš dalies pakeisto nauju 2003 m. autorių teisių įstatymu (*Urheberrechtsgesetz-Novelle* 2003, *BGBl.* 32/2003, toliau – *UrhG*) 42 straipsnis suformuluotas taip:

„1. Bet kuris asmuo popieriuje ar kokioje nors kitoje panašioje laikmenoje gali daryti atskiras kūrinio kopijas asmeniniam naudojimui.

<...>

4. Bet kuris fizinis asmuo kitose nei nurodytos 1 dalyje laikmenose gali daryti atskiras kūrinio kopijas asmeniniam naudojimui nesiekdamas nei tiesioginių, nei netiesioginių komercinių tikslų.

<...>“

7 *UrhG* 42 b straipsnyje nustatyta:

„1. Jei atsižvelgiant į kūrinio pobūdį turi būti laikoma, kad kūrinys, kuris transliuojant per radiją ar televiziją pateikiamas visuomenei ar kuris siekiant komercinių tikslų įrašytas į vaizdo ar garso įrašymo laikmeną, atgaminamas užfiksuojant vaizdo ar garso įrašymo laikmenoje, kaip tai suprantama pagal 42 straipsnio 2–7 dalis, asmeniniam ar privačiam naudojimui, autorius turi teisę gauti teisingą atlyginimą (tuščios laikmenos mokestis), kai įrašymo laikmenos komerciniais pagrindais ir už atlygį pateikiamos į nacionalinę rinką; įrašymo laikmenomis laikomos tuščios vaizdo ar garso įrašymo laikmenos, pritaikytos taip atgaminti, arba kitos šiam tikslui skirtos vaizdo ar garso įrašymo laikmenos.

<...>

3. Teisingą atlyginimą turi mokėti šie asmenys:

1) kiek tai susiję su atlyginimu už tuščias laikmenas ir už įrangą, asmuo, kuris iš nacionalinėje teritorijoje ar užsienyje esančios vietos komerciniais pagrindais ir už atlygį pirmą kartą įrašymo laikmenas arba atgaminimo įrangą pateikė į apyvartą;

<...>

5. Reikalavimą dėl teisės į 1 ir 2 dalyse numatytą atlyginimą gali pateikti tik autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacija.

6. Autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacija turi grąžinti teisingą atlyginimą:

1) asmeniui, kuris eksportuoja į užsienį įrašymo laikmenas arba atgaminimo įrangą iki pardavimo galutiniam vartotojui;

2) asmeniui, kuris naudoja įrašymo laikmenas siekdamas atgaminti ir turi teisių turėtojo sutikimą; tokiu atveju kitų įrodymų pateikti nereikia.“

8 2006 m. sausio 13 d. Autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacijų įstatymo (*Verwertungsgesellschaftengesetz*) (*BGBl.* I, 9/2006) 13 straipsnyje nustatyta:

„1. Autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacijos gali steigti jų atstovaujamiems teisių turėtojams ir jų šeimos nariams skirtas socialinių ar kultūrinių tikslų siekiančias įstaigas.

2. Autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacijos, kurios remiasi teise į atlyginimą už tuščias laikmenas, privalo steigti socialinių ar kultūrinių tikslų siekiančias įstaigas ir joms pervesti 50 % visų iš šio atlyginimo surinktų lėšų išskaičius atitinkamas administravimo išlaidas. <...>

3. Autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacijos turi nustatyti tikslias taisykles dėl socialinių ir kultūrinių tikslų siekiančių įstaigų sumokėtų sumų.

4. Dėl socialinėms ir kultūros įstaigoms pervestų lėšų, gautų iš atlyginimo už tuščias laikmenas, kancleris nutarimu gali nustatyti, į kokias aplinkybes reikia atsižvelgti pagal 3 dalį nustatant taisykles. Šiame nutarime turi būti visų pirma užtikrinta, kad:

1) būtų pusiausvyra tarp socialinėms ir kultūros įstaigoms suteiktų sumų;

2) kalbant apie socialines įstaigas, pirmiausia būtų galima individualiai remti su sunkumais susidūrusius teisių turėtojus;

3) kultūros įstaigoms suteiktos sumos būtų naudojamos remti teisių turėtojų interesus.“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

9 *Austro-Mechana* – tai autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacija, kuri įgyvendina autorių ir gretutinių teisių turėtojų teises į *UrhG* 42 b straipsnio 1 dalyje numatytą atlyginimą už įrašymo laikmenas.

10 *Amazon* – tai tarptautinė grupė, kuri internetu prekiauja produktais, įskaitant minėtoje nuostatoje nurodytas įrašymo laikmenas.

11 Vykdydama užsakymus, kuriuos internetu pateikė Austrijoje esantys klientai, kurie šiuo tikslu sudarė sutartis pirmiausia su Jungtinėse Amerikos Valstijose įsteigta *Amazon.com International Sales*, paskui, nuo 2006 m. gegužės mėn. – su Liuksemburge įsteigta *Amazon EU Sàrl, Amazon* pateikė į apyvartą Austrijoje įrašymo laikmenas, kaip tai suprantama pagal *UrhG* 42 b straipsnio 1 dalį.

12 *Austro-Mechana* pateikė *Amazon* ieškinį *Handelsgericht Wien* (Vienos komercinių bylų teismas) ir pareikalavo solidariai sumokėti *UrhG* 42 b straipsnio 1 dalyje numatytą teisingą atlyginimą už nuo 2002 m. iki 2004 m. Austrijoje į apyvartą išleistas įrašymo laikmenas.

13 *Austro-Mechana* prašomo atlyginimo suma už per 2004 m. pirmąjį pusmetį išleistas į apyvartą įrašymo laikmenas buvo 1 856 275 eurai. Kiek tai susiję su likusiu ieškinyje dėl mokėjimo nurodytu laikotarpiu, *Austro-Mechana* prašė įpareigoti *Amazon* pateikti finansinę atskaitomybę, kad ji galėtų apskaičiuoti reikalautiną sumą.

14 Savo tarpiniame sprendime *Handelsgericht Wien* patenkino prašymą dėl įpareigojimo ir atidėjo sprendimo dėl prašymo dėl mokėjimo priėmimą. Kadangi šis sprendimas buvo patvirtintas apeliacine tvarka, *Amazon* kreipėsi į *Oberster Gerichtshof* (Aukščiausiasis Teismas) kaip į paskutinės instancijos teismą.

15 Būtent tokiomis aplinkybėmis *Oberster Gerichtshof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Ar tai yra „teisinga kompensacija“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, jei:

a) teisių turėtojai, kaip jie suprantami pagal šios direktyvos 2 straipsnį, turi teisę į teisingą atlyginimą, dėl kurio reikalavimas pareikštinas tik per autorių teisių kolektyvinio administravimo asociaciją tam, kuris pirmasis nacionalinėje teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį išleidžia į apyvartą jų kūriniams atgaminti tinkamas įrašymo laikmenas;

b) šis reikalavimas nepriklauso nuo to, ar į apyvartą išleidžiama tarpininkams [arba] fiziniams ar juridiniams asmenims naudoti ne asmeniniais tikslais, ar fiziniams asmenims naudoti asmeniniais tikslais;

c) tas, kuris naudoja tokias įrašymo laikmenas atgaminimo tikslais remdamasis teisių turėtojo sutikimu arba prieš perleisdamas laikmenas galutiniam naudotojui jas vėl eksportuoja, turi teisę reikalauti iš autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacijos grąžinti atlyginimą?

2. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą būtų neigiamas:

   a) ar tai būtų „teisinga kompensacija“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, jei pirmojo klausimo a punkte nurodytas reikalavimas egzistuoja tik išleidimo į apyvartą fiziniams asmenims, kurie įrašymo laikmenas naudoja atgaminant asmeniniais tikslais, atveju?

   b) Jeigu atsakymas į antrąjį klausimą būtų teigiamas:

      ar išleidimo į apyvartą fiziniams asmenims atveju, kol neįrodyta priešingai, reikia manyti, kad jie įrašymo laikmenas naudos atgaminti asmeniniais tikslais?

3. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą arba antrojo klausimo a punktą būtų teigiamas:

   ar iš Direktyvos 2001/29 5 straipsnio arba kitų Sąjungos teisės nuostatų išplaukia, kad nėra teisės į teisingą kompensaciją, dėl kurios reikalavimas pareikštinas per autorių teisių kolektyvinio administravimo asociaciją, jeigu autorių teisių kolektyvinio administravimo asociacija yra pagal įstatymus įpareigota pusę surinktų lėšų ne išmokėti teisių turėtojams, o skirti socialinėms ir kultūros įstaigoms?

4. Jeigu atsakymas į pirmąjį klausimą arba antrojo klausimo a punktą būtų teigiamas:

   ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktu arba kita Sąjungos teisės nuostata draudžiama teisė į teisingą kompensaciją, dėl kurios reikalavimas pareikštinas per autorių teisių kolektyvinio administravimo asociaciją, jeigu kitoje valstybėje narėje, nors ir remiantis Sąjungos teisei galbūt prieštaraujančiu teisiniu pagrindu, jau buvo sumokėta teisinga kompensacija už įrašymo laikmenų išleidimą į apyvartą?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

16 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikomas nedarant skirtumo pirmą kartą jos teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą išleidžiant įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, ir kartu numatoma teisė į sumokėto mokesčio grąžinimą tuo atveju, kai galutinis šių laikmenų naudojimas nėra toks, kaip numatytasis šioje nuostatoje.

17 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal minėtos direktyvos 2 straipsnį valstybės narės suteikia šioje nuostatoje nurodytų teisių turėtojams išimtinę teisę leisti arba uždrausti tiesiogiai ar netiesiogiai, laikinai ar nuolat bet kuriuo būdu ir bet kuria forma atgaminti visą arba dalį kūrinių, atlikimų įrašus, fonogramas, filmų originalų ar kopijų bei transliacijų įrašus.

18 Tačiau pagal šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punktą valstybės narės gali nustatyti minėtos išimtinės atgaminimo teisės išimtį, kai atgaminama asmeniniam naudojimui bet kokioje laikmenoje ir atgaminantys fiziniai asmenys nesiekia tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų (vadinamoji „kopijavimo asmeniniam naudojimui“ išimtis).

19 Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, kad nusprendusios nacionalinėje teisėje įtvirtinti kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį valstybės narės pagal minėto 5 straipsnio 2 dalies b punktą turi numatyti „teisingos kompensacijos“ mokėjimą išimtinės atgaminimo teisės turėtojų naudai (žr. 2010 m. spalio 21 d. Sprendimo *Padawan*, C-467/08, Rink. p. I-10055, 30 punktą ir 2011 m. birželio 16 d. Sprendimo *Stichting de Thuiskopie*, C-462/09, Rink. p. I-5331, 22 punktą).

20 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs: kadangi Direktyvos 2001/29 nuostatose aiškiai nereglamentuojamas šis klausimas, valstybės narės turi didelę diskreciją nustatyti asmenį, kuris turi sumokėti šią teisingą kompensaciją (žr. minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 23 punktą). Tas pats pasakytina apie šios kompensacijos formos, išsamios tvarkos ir galimo dydžio nustatymą.

21 Iš tiesų direktyvoje nesant pakankamai tikslių Sąjungos teisės kriterijų nustatyti iš jos kylančias pareigas, savo teritorijoje valstybės narės turi apibrėžti tinkamiausius kriterijus, skirtus užtikrinti, kad direktyvos bus laikomasi Sąjungos teisėje, ypač atitinkamoje direktyvoje, ir neperžengiant nustatytų ribų (dėl 1992 m. lapkričio 19 d. Tarybos direktyvoje 92/100/EEB dėl nuomos ir panaudos teisių bei tam tikrų teisių, gretutinių autorių teisėms, intelektinės nuosavybės srityje (OL L 346, p. 61; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 120) numatytos išimtinės viešosios panaudos teisės žr. 2006 m. spalio 26 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-36/05, Rink. p. I-10313, 33 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).

22 Kaip matyti iš Direktyvos 2001/29 35 konstatuojamosios dalies, nustatant tokios teisingos kompensacijos formą, išsamią tvarką ir galimą dydį kiekvienu atveju turėtų būti atsižvelgiama į konkrečias aplinkybes.

23 Dėl šios direktyvos 5 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytos kopijavimo asmeniniam naudojimui išimties Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs: kai žalą išimtinės atgaminimo teisės turėtojui daro asmuo, kuris savo asmeniniam naudojimui atgamina saugomą kūrinį, nepaprašęs išankstinio šio teisių turėtojo leidimo, iš principo šis asmuo turi atlyginti su šiuo atgaminimu susijusią žalą ir finansuoti kompensaciją, kuri bus sumokėta šiam teisių turėtojui (minėtų sprendimų *Padawan* 45 punktas ir *Stichting de Thuiskopie* 26 punktas).

24 Tačiau Teisingumo Teismas pripažino, kad, atsižvelgiant į praktinius sunkumus, kylančius siekiant nustatyti privačius naudotojus ir įpareigoti juos kompensuoti išimtinės atgaminimo teisės turėtojams daromą žalą, siekiant finansuoti teisingą kompensaciją valstybėms narėms leidžiama įtvirtinti „mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui“, kurį mokėtų ne suinteresuotieji privatūs asmenys, o subjektai, disponuojantys skaitmeninio atgaminimo įranga, aparatais ar laikmenomis ir teisiškai ar faktiškai suteikiantys šią atgaminimo įrangą, aparatus ir laikmenas šiuo tikslu privatiems asmenims arba teikiantys jiems atgaminimo paslaugą. Esant tokiai sistemai mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui turi mokėti šia atgaminimo įranga, aparatais ir laikmenomis disponuojantys asmenys (minėtų sprendimų *Padawan* 46 punktas ir *Stichting de Thuiskopie* 27 punktas).

25 Teisingumo Teismas dar patikslino, jog turint omenyje, kad tokia sistema leidžia mokesčio mokėtojams atgauti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui per aptariamos atgaminimo įrangos, aparatų ar laikmenų suteikimo kainą arba per suteiktos atgaminimo paslaugos kainą, galiausiai mokesčio našta tenka šią kainą mokančiam privačiam naudotojui, o tai atitinka „deramą pusiausvyrą“, kuri turi būti užtikrinta tarp išimtinės atgaminimo teisės turėtojų ir saugomų objektų naudotojų interesų (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 28 punktas).

26 Šioje byloje pagal *UrhG* 42 b straipsniu nustatytą teisingos kompensacijos, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, finansavimo sistemą mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui moka asmenys, komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą išleidžiantys įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant.

27 Iš principo, kaip jau buvo nurodyta šio sprendimo 25 punkte, ši sistema leidžia mokesčių mokėtojams atgauti šį mokestį per tokių laikmenų pardavimo kainą, todėl pagal „deramos pusiausvyros“ reikalavimą galiausiai mokesčio našta tenka šią kainą mokančiam privačiam naudotojui, darant prielaidą, kad šis naudotojas yra galutinis vartotojas.

28 Iš tiesų Teisingumo Teismas nusprendė, kad teisingos kompensacijos finansavimo sistema, kaip aprašytoji šio sprendimo 24 ir 25 punktuose, atitinka minėtos „deramos pusiausvyros“ reikalavimus, tik jeigu nagrinėjama atgaminimo įranga, aparatai ir laikmenos gali būti naudojami kopijuoti asmeniniam naudojimui, todėl – sukelti žalą saugomo kūrinio autoriui. Taigi, atsižvelgiant į šiuos reikalavimus, egzistuoja būtinas mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymo minėtai skaitmeninio atgaminimo įrangai, aparatams ir laikmenoms ir jų naudojimo atgaminant asmeniniams tikslams ryšys, todėl šio mokesčio taikymas, nedarant skirtumo visų rūšių skaitmeninio atgaminimo įrangai, aparatams ir laikmenoms, įskaitant, kai juos įgijo ne fiziniai asmenys akivaizdžiai kitiems tikslams, nei kopijuoti asmeniniam naudojimui, nėra suderinamas su Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalimi (minėto Sprendimo *Padawan* 52 ir 53 punktai).

29 Taigi pagal pagrindinėje byloje nagrinėjamą sistemą mokestis už kopijavimą asmeniniais tikslais turi būti taikomas nedarant skirtumo visoms įrašymo laikmenoms, kurios gali būti naudojamos atgaminant, įskaitant atvejį, kai galutinis naudojimas nėra toks, kaip nurodytasis Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte.

30 Taigi kyla klausimas, ar tokiu atveju teisė į sumokėto mokesčio grąžinimą leidžia atkurti „deramą pusiausvyrą“, kuri pagal Direktyvos 2001/29 reikalavimus turi būti užtikrinama tarp išimtinės atgaminimo teisės turėtojų ir saugomų objektų naudotojų interesų.

31 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad teisingos kompensacijos finansavimo sistema, pagal kurią mokestis už kopijavimą asmeniniais tikslais taikomas nedarant skirtumo įrašymo laikmenas, kurias galima naudoti atgaminant, pateikiant į apyvartą komerciniais pagrindais ir už atlygį kartu numatant teisę į susigrąžinimą, su sąlyga, kad ši teisė yra realiai įgyvendinama ir nelemia pernelyg sudėtingo sumokėto mokesčio susigrąžinimo, gali būti suderinama su Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktu, jeigu toks taikymas pateisinamas šio sprendimo 24 punkte nurodytais praktiniais arba kitais panašiais sunkumais.

32 Iš tiesų, jeigu valstybė narė nacionalinėje teisėje numatė kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, ši valstybė pagal savo teritorinę kompetenciją turi užtikrinti, kad teisinga kompensacija žalai, kurią išimtinės atgaminimo teisės turėtojai patyrė dėl šios valstybės teritorijoje gyvenančių galutinių naudotojų atlikto saugomų kūrinių atgaminimo, atlyginti iš tikrųjų bus gauta (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 36 punktą). Taigi, jeigu kyla sunkumų surinkti šį mokestį, atitinkama valstybė narė taip pat turi juos išspręsti atsižvelgdama į kiekvieno atvejo aplinkybes.

33 Tačiau jei nėra praktinių sunkumų arba jie nėra dideli, nėra būtino ryšio tarp mokesčio už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikymo laikmenoms ir jų naudojimo atgaminant asmeniniams tikslams, todėl šio mokesčio taikymas nedarant skirtumo nepateisinamas ir neatitinka „darnios pusiausvyros“, kuri turi būti užtikrinama tarp minėtų teisės turėtojų ir saugomų objektų naudotojų interesų.

34 Atsižvelgdamas į kiekvienai nacionalinei sistemai būdingas aplinkybes ir Direktyvoje 2001/29 nustatytus apribojimus, nacionalinis teismas turi patikrinti, ar praktiniais sunkumais pateisinama tokia teisingos kompensacijos finansavimo sistema, ir, jei atsakymas teigiamas, ar teisė susigrąžinti kitu, nei numatytas Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte, atveju sumokėtą mokestį yra realiai įgyvendinama ir ji nelemia pernelyg sudėtingo sumokėto mokesčio susigrąžinimo.

35 Šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pirmiausia turi patikrinti, ar mokesčio už kopijavimą asmeniniais tikslais taikymu nedarant skirtumo įrašymo laikmenas, kurias galima naudoti atgaminant, pateikiant į apyvartą komerciniais pagrindais ir už atlygį visais atvejais

išsprendžiami pakankamai dideli praktiniai sunkumai. Tokiomis aplinkybėmis reikia atsižvelgti į išimties, kuria *a priori* remiasi *Austro-Mechana* savo pastabose, pateiktose raštu ir per teismo posėdį, taikymo sritį, veiksmingumą, galimybę ja naudotis, jos paskelbimą ir įgyvendinimo paprastumą.

36 Antra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi taip pat patikrinti, ar teisės į mokesčio susigrąžinimą taikymo sritis, veiksmingumas, galimybė ja naudotis, jos paskelbimas ir įgyvendinimo paprastumas leidžia kompensuoti sistema sukurtą neatitikimą, kad būtų išspręsti konstatuoti praktiniai sunkumai. Šiuo klausimu reikia nurodyti, kad pats prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia, jog grąžinimo atvejai nėra tik tie, kurie aiškiai minimi *UrhG* 42b straipsnio 6 dalyje.

37 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, kad juo nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikomas nedarant skirtumo pirmą kartą jos teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą išleidžiant įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, ir kartu numatoma teisė į sumokėto mokesčio grąžinimą tuo atveju, kai galutinis šių laikmenų naudojimas nėra toks, kaip nurodytasis šioje nuostatoje, jeigu, o tai, atsižvelgdamas į kiekvienai nacionalinei sistemai būdingas aplinkybes ir šioje direktyvoje nustatytus apribojimus, turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, praktiniais sunkumais pateisinama tokia teisingos kompensacijos finansavimo sistema ir jei ši teisė susigrąžinti yra realiai įgyvendinama ir nelemia pernelyg sudėtingo sumokėto mokesčio susigrąžinimo.

Dėl antrojo klausimo

38 Kadangi atsakymas į antrąjį klausimą priklauso nuo atsakymo į pirmąjį klausimą ir kadangi atsakymas į šį priklauso nuo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo vertinimo, taip pat reikia atsakyti į antrąjį klausimą.

39 Pateikdamas antrąjį klausimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori sužinoti, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiama valstybei narei nustatyti galimą paneigti prezumpciją dėl įrašymo laikmenų, kurios gali būti naudojamos atgaminant, asmeninio naudojimo jų išleidimo į apyvartą fiziniams asmenims atveju, kai taikoma sistema, pagal kurią šioje nuostatoje numatyta teisinga kompensacija finansuojama mokesčiu už kopijavimą asmeniniam naudojimui, taikomu asmenims, jos teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį pirmą kartą išleidžiantiems tokias laikmenas į apyvartą.

40 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad naudodamosi savo diskrecija nustatyti minėtos kompensacijos formą, išsamią tvarką ir galimą dydį valstybės narės gali nustatyti prezumpcijas, visų pirma, kaip buvo priminta šio sprendimo 32 punkte, kai siekiant realiai gauti teisingą kompensaciją už išimtinės atgaminimo teisės turėtojų patirtą žalą jų teritorijoje susiduriama su sunkumais.

41 Dėl panašių į nustatytąją *UrhG* 42b straipsnyje finansavimo sistemų Teisingumo Teismas jau nusprendė, kad jeigu įrašymo laikmenos, kurios gali būti naudojamos atgaminant, buvo perduotos fiziniams asmenims asmeniniam naudojimui, nebūtina įrodyti, kad jie jomis naudodamiesi iš tiesų darė kopijas asmeniniam naudojimui ir taip faktiškai sukėlė žalą išimtinės atgaminimo teisės turėtojams, nes šių fizinių asmenų atveju daroma teisinga prielaida, kad jie visiškai pasinaudos tokiu laikmenų suteikimu, t. y. manoma, kad jie naudojasi visomis šių laikmenų funkcijomis, įskaitant atgaminimo (minėto Sprendimo *Padawan* 54 ir 55 punktai).

42 Iš tiesų vien to, kad pasinaudojant įrašymo įrenginiais galima padaryti kopijas, pakanka, kad būtų taikomas mokestis už kopijavimą asmeniniais tikslais, su sąlyga, kad šios laikmenos suteikiamos fiziniams asmenims kaip privatiems naudotojams (minėto Sprendimo *Padawan* 56 punktas).

43 Taigi, atsižvelgiant į praktinius sunkumus, su kuriais susiduriama siekiant nustatyti, kad įrašymo laikmena, kuri gali būti naudojama atgaminant, skirta asmeniniam naudojimui, galimos paneigti tokio naudojimo prezumpcijos nustatymas, kai ši laikmena suteikiama fiziniam asmeniui, iš principo yra pateisinamas ir atitinka „darnią pusiausvyrą“ tarp išimtinės atgaminimo teisės turėtojų ir saugomų objektų naudotojų interesų.

44 Atsižvelgdamas į kiekvienai nacionalinei sistemai būdingas aplinkybes ir Direktyvoje 2001/29 nustatytus apribojimus nacionalinis teismas turi patikrinti, ar praktiniais sunkumais, su kuriais susiduriama siekiant nustatyti, kad nagrinėjamos laikmenos skirtos asmeniniam naudojimui, pateisinamas tokios prezumpcijos nustatymas, ir bet kuriuo atveju, ar dėl numatytos prezumpcijos nenustatomas mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui tais atvejais, kai galutinis šių laikmenų naudojimas yra akivaizdžiai ne toks, kaip nurodytasis Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte.

45 Šiomis aplinkybėmis į antrąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, kad kai taikoma sistema, pagal kurią šioje nuostatoje numatyta teisinga kompensacija finansuojama mokesčiu už kopijavimą asmeniniam naudojimui, taikomu asmenims, atitinkamos valstybės narės teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą pirmą kartą išleidžiantiems įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, minėta nuostata nedraudžiama šiai valstybei narei nustatyti galimos paneigti prezumpcijos dėl tokių laikmenų asmeninio naudojimo jų išleidimo į apyvartą fiziniams asmenims atveju, kai praktiniais sunkumais, su kuriais susiduriama siekiant nustatyti, kad aptariamos laikmenos skirtos asmeniniam naudojimui, pateisinamas tokios prezumpcijos nustatymas ir dėl tokios prezumpcijos nenustatomas mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui tais atvejais, kai galutinis šių laikmenų naudojimas yra akivaizdžiai ne toks, kaip numatytasis šioje nuostatoje.

Dėl trečiojo klausimo

46 Savo trečiuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad teisė į šioje nuostatoje numatytą teisingą kompensaciją arba mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtas finansuoti šią kompensaciją, gali būti netaikomi dėl to, kad pusė iš tokios kompensacijos ar mokesčio surinktų pajamų sumokama ne tiesiogiai teisę į šią kompensaciją turintiems asmenims, bet socialinėms ir kultūros įstaigoms, įsteigtoms šių teisės turėtojų naudai.

47 Šiuo klausimu reikia priminti, kad teisingos kompensacijos koncepcija ir dydis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, susiję su žala, kylančia išimtinės atgaminimo teisės turėtojams dėl saugomų jų kūrinių atgaminimo asmeniniam naudojimui be leidimo. Šiuo požiūriu teisinga kompensacija laikytina atlygiu už šių turėtojų patiriamą žalą, todėl būtinai turi būti apskaičiuojama remiantis jiems sukeltos žalos, patirtos dėl nustatytos kopijavimo asmeniniam naudojimui išimties, kriterijumi (žr. minėto Sprendimo *Padawan* 40 ir 42 punktus).

48 Be to, Teisingumo Teismas jau yra konstatavęs, kad, kalbant apie teisę į teisingą kompensaciją, mokėtiną išimtinės atgaminimo teisės turėtojams, remiantis kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtimi, nė iš vienos Direktyvos 2001/29 nuostatos nematyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas būtų numatęs galimybę šios teisės į šią kompensaciją turėtojams jos atsisakyti (2012 m. vasario 9 d. Sprendimo *Luksan*, C-277/10, 105 punktas).

49 Tačiau, kaip savo išvados 76 punkte nurodė generalinis advokatas, Direktyva 2001/29 nereikalaujama, kad valstybės narės, savo nacionalinėje teisėje įtvirtinusios kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, teisės į minėtą teisingą kompensaciją turėtojams užtikrintų, kad ji bus išmokėta pinigais, taip pat nedraudžiama šioms valstybėms narėms vykdant turimą didelę diskreciją numatyti, kad dalis šios kompensacijos bus mokama netiesioginės kompensacijos forma.

50 Šiuo klausimu tai, kad teisinga kompensacija turi būti laikoma atlygiu už išimtinės atgaminimo teisės turėtojų patirtą žalą dėl kopijavimo asmeniniam naudojimui išimties nustatymo, todėl ji būtinai turi būti apskaičiuojama remiantis šia žala, nėra kliūtis dalį pajamų, skirtų teisingai kompensacijai, netiesiogiai išmokėti teisės turėtojams per jų naudai įsteigtas socialines ir kultūros įstaigas.

51 Iš tiesų, kaip savo išvados 76 punkte nurodė generalinis advokatas, atlygio už kopijavimą asmeniniais tikslais sistema šiuo metu yra neišvengiamai netiksli atsižvelgiant į daugelį įrašymo laikmenų, nes praktiškai neįmanoma nustatyti, kurį kūrinį atgamino kuris naudotojas ir kokioje laikmenoje.

52 Be to, reikia nurodyti, kad tokia netiesioginio teisingos kompensacijos suteikimo teisės į ją turėtojams sistema atitinka vieną iš Direktyvoje 2001/29 numatytų tinkamos intelektinės nuosavybės teisių teisinės apsaugos tikslų, kuris, kaip išplaukia iš šios direktyvos 10 ir 11 konstatuojamųjų dalių, yra užtikrinti, kad Europos kultūra gautų būtinų lėšų kūrybai ir gamybai, o meno kūrėjai ir atlikėjai išlaikytų nepriklausomumą ir orumą.

53 Todėl tai, kad dalis teisingai kompensacijai skirtų pajamų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą, būtų skirta teisės į šią kompensaciją turėtojų naudai įsteigtoms socialinėms ir kultūros įstaigoms, savaime neprieštarauja minėtos kompensacijos tikslui, jei šios socialinės ir kultūros įstaigos iš tiesų naudingos minėtiems teisių turėtojams ir jei šių įstaigų veikimo tvarka nėra diskriminacinė, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

54 Iš tiesų šios kompensacijos tikslas nebūtų įgyvendinamas, jei minėtos įstaigos būtų naudingos kitiems asmenims nei teisių turėtojai arba teisiškai ar faktiškai būtų pašalinami tie turėtojai, kurie neturi atitinkamos valstybės narės pilietybės.

55 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, į trečiąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas aiškintinas taip, kad teisė į šioje nuostatoje numatytą teisingą kompensaciją arba mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtas šiai kompensacijai finansuoti, negali būti netaikomi dėl to, kad pusė iš tokios kompensacijos ar mokesčio surinktų pajamų sumokama ne tiesiogiai teisę į šią kompensaciją turintiems asmenims, bet socialinėms ir kultūros įstaigoms, įsteigtoms šių teisės turėtojų naudai, jei šios socialinės ir kultūros įstaigos iš tiesų naudingos minėtiems teisių turėtojams ir jei šių įstaigų veikimo tvarka nėra diskriminacinė, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

Dėl ketvirtojo klausimo

56 Savo ketvirtuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės galimybė nustatyti pareigą komerciniais pagrindais ir už atlygį pateikiant į apyvartą įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, sumokėti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtą finansuoti šioje nuostatoje numatytą teisingą kompensaciją, gali būti atmesta, jei analogiškas mokestis jau buvo sumokėtas kitoje valstybėje narėje.

57 Šiuo klausimu reikia priminti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkto nuostatomis valstybei narei, kuri nacionalinėje teisėje numatė kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį, nustatyta pareiga pasiekti tam tikrą rezultatą: būtent, kad ši valstybė, įgyvendindama savo kompetenciją, privalo užtikrinti, kad bus realiai gaunama teisinga kompensacija, skirta išimtinės atgaminimo teisės turėtojų patirtai žalai atlyginti, jei ši žala kilo šios valstybės narės teritorijoje (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 34 punktas).

58 Kadangi galutiniai vartotojai, kurie savo asmeniniam naudojimui atgamina saugomą kūrinį nepaprašę išankstinio išimtinės atgaminimo teisės turėtojo leidimo, todėl jam daro žalą, iš principo turi ją atlyginti, galima preziumuoti, kad atlygintina žala kyla tos valstybės narės, kurioje gyvena šie galutiniai vartotojai, teritorijoje (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 35 punktas).

59 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad jeigu valstybė narė nacionalinėje teisėje numatė kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį ir jeigu galutiniai vartotojai, kurie savo asmeniniam naudojimui atgamina saugomą kūrinį, gyvena tos valstybės narės teritorijoje, ši valstybė pagal savo teritorinę kompetenciją turi užtikrinti, kad teisinga kompensacija žalai, kurią išimtinės atgaminimo teisės turėtojai patyrė tos valstybės teritorijoje, atlyginti iš tikrųjų bus gauta (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 36 punktas).

60 Be to, reikia priminti, kad kompensacijos gavimo sistema, kurią pasirinko atitinkama valstybė narė, negali atleisti jos nuo pareigos pasiekti rezultatą, reikalaujančios užtikrinti, kad išimtinės atgaminimo teisės turėtojai, kurių teisės pažeistos, iš tikrųjų gautų teisingą kompensaciją už žalą, kilusią jos teritorijoje (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 39 punktas).

61 Šiuo klausimu pasakytina, kad tokiai pareigai neturi įtakos tai, kad nuotolinės prekybos atveju profesionalus pardavėjas, kuris toje valstybėje narėje gyvenantiems pirkėjams, galutiniams vartotojams, teikia atgaminimo įrangą, aparatus ar laikmenas, yra įsisteigęs kitoje valstybėje narėje (minėto Sprendimo *Stichting de Thuiskopie* 40 punktas).

62 Atsižvelgiant į tai, kad, kaip nurodyta šio sprendimo 47 punkte, teisinga kompensacija laikytina atlygiu už išimtinės atgaminimo teisės turėtojų patiriamą žalą dėl kopijavimo asmeniniam naudojimui išimties nustatymo, todėl būtinai turi būti apskaičiuojama remiantis šios žalos kriterijumi, negalima pagrįstai teigti, kad įrašymo laikmenų, kurios gali būti naudojamos atgaminant, perdavimas iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę gali padidinti šiems teisių turėtojams padarytą žalą.

63 Iš tiesų Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punkte numatyta teisinga kompensacija ne už įrašymo laikmenų, kurios gali būti naudojamos atgaminant, pateikimą į apyvartą, bet už patį atgaminimą bet kurioje laikmenoje, atliekamą fizinio asmens ir skirtą asmeniniam naudojimui, nesiekiant tiesioginių ar netiesioginių komercinių tikslų. Taigi šitaip atgaminama ne dėl įrašymo laikmenų, kurios gali būti naudojamos atgaminant, perdavimo iš vienos valstybės narės į kitą valstybę narę.

64 Kadangi valstybė narė, kuri nacionalinėje teisėje numatė kopijavimo asmeniniam naudojimui išimtį ir kurioje gyvena galutiniai naudotojai, savo asmeniniam naudojimui atgaminantys saugomą kūrinį, pagal savo teritorinę kompetenciją turi užtikrinti, kad iš tikrųjų bus gauta teisinga teisių turėtojų patirtos žalos kompensacija, tuo, kad mokestis šiai kompensacijai finansuoti jau buvo sumokėtas kitoje valstybėje narėje, negali būti remiamasi norint atmesti šios kompensacijos arba mokesčio, skirto jai finansuoti, sumokėjimą pirmoje valstybėje narėje.

65 Tačiau asmuo, iš anksto sumokėjęs šį mokestį valstybėje narėje, kuri neturi teritorinės kompetencijos, gali jos paprašyti jį grąžinti pagal nacionalinę teisę.

66 Atsižvelgiant į tai, kas nurodyta, į ketvirtąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės galimybė nustatyti pareigą komerciniais pagrindais ir už atlygį pateikiant į apyvartą įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, sumokėti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtą šioje nuostatoje numatytai teisingai kompensacijai finansuoti, negali būti atmesta, jei analogiškas mokestis jau buvo sumokėtas kitoje valstybėje narėje.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

67 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų nacionalinio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

1. **2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad juo nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui taikomas nedarant skirtumo pirmą kartą jos teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą išleidžiant įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, ir kartu numatoma teisė į sumokėto mokesčio grąžinimą tuo atveju, kai galutinis šių laikmenų naudojimas nėra toks, kaip nurodytasis šioje nuostatoje, jeigu, o tai, atsižvelgdamas į kiekvienai nacionalinei sistemai būdingas aplinkybes ir šioje direktyvoje nustatytus apribojimus, turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, praktiniais sunkumais pateisinama tokia teisingos kompensacijos finansavimo sistema ir jei ši teisė susigrąžinti yra realiai įgyvendinama ir nelemia pernelyg sudėtingo sumokėto mokesčio susigrąžinimo.**

2. **Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktą reikia aiškinti taip, kad kai taikoma sistema, pagal kurią šioje nuostatoje numatyta teisinga kompensacija finansuojama mokesčiu už kopijavimą asmeniniam naudojimui, taikomu asmenims, atitinkamos valstybės narės teritorijoje komerciniais pagrindais ir už atlygį į apyvartą pirmą kartą išleidžiantiems įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, minėta nuostata nedraudžiama šiai valstybei narei nustatyti galimos paneigti prezumpcijos dėl tokių laikmenų asmeninio naudojimo jų išleidimo į apyvartą fiziniams asmenims atveju, kai praktiniais sunkumais, su kuriais susiduriama siekiant nustatyti, kad aptariamos laikmenos skirtos asmeniniam naudojimui, pateisinamas tokios prezumpcijos nustatymas ir dėl tokios prezumpcijos nenustatomas mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui tais atvejais, kai galutinis šių laikmenų naudojimas yra akivaizdžiai ne toks, kaip numatytasis šioje nuostatoje.**

3. **Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad teisė į šioje nuostatoje numatytą teisingą kompensaciją arba mokestis už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtas šiai kompensacijai finansuoti, negali būti netaikomi dėl to, kad pusė iš tokios kompensacijos ar mokesčio surinktų pajamų sumokama ne tiesiogiai teisę į šią kompensaciją turintiems asmenims, bet socialinėms ir kultūros įstaigoms, įsteigtoms šių teisės turėtojų naudai, jei šios socialinės ir kultūros įstaigos iš tiesų naudingos minėtiems teisių turėtojams ir jei šių įstaigų veikimo tvarka nėra diskriminacinė, o tai patikrinti turi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.**

4. **Direktyvos 2001/29 5 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad valstybės narės galimybė nustatyti pareigą komerciniais pagrindais ir už atlygį pateikiant į apyvartą įrašymo laikmenas, kurios gali būti naudojamos atgaminant, sumokėti mokestį už kopijavimą asmeniniam naudojimui, skirtą šioje nuostatoje numatytai teisingai kompensacijai finansuoti, negali būti atmesta, jei analogiškas mokestis jau buvo sumokėtas kitoje valstybėje narėje.**

Parašai.